

Redakteur - Besitzer
W. Jurukoff.

Varnaer Nachrichten

Varna, den 31. Januar 1916. 5 Cent.

А. Байчевъ.

Тържественото отпразнуване рожд. день на Н. В. Кайзеръ Вилхелмъ.

Слѣдъ блѣстящата и отъ грамадно за насъ морално и политично значение срѣща въ Нисъ, втората исторична столица на унищоженото вече сръбско кралство, дѣто се вършеха най-неокачествимитѣ фокуси, между най-храбри и мощенъ германски императоръ съ царя на Българитѣ, наскоро въ г. Варна стана една непрѣдвидана изненада. Послѣдната се състои въ туй, че най-храбрата армия днесъ въ свѣта отпразднува въ тоя градъ рождения день на своя императоръ, най-великия човѣкъ отъ епохата на Наполеона до днесъ, когато Провидението за великото му хуманно сърце награди съ най-блѣскавитѣ вобѣди. Тоя день, 14 януари, се отпразнува по единъ особено тържественъ начинъ.

Още на 13 т. м. всички обществени и държавни учреждения, а също и частни домове по главнитѣ улици бѣха украсени съ съюзнишки знамена. Още отъ тоя день се почна отпразнуването.

Къмъ 7 — 7½ ч. вечеръ една германска рота начело съ военната музика устрои факелно шествие. То почна отъ Католическия дѣвически пансионъ, мина прѣзъ главнитѣ улици и свърши прѣдъ шаба на германскитѣ войскови части.

14 януари, рождения день на Кайзеръ Вилхелмъ, имаше вече напълно тържественъ видъ тѣй като кметството се разпоречи да се затворятъ всички дюкани и всички публични мѣста. Въ 7 часа утринъ та германската военна музика свири утринна заря, непосредствено слѣдъ което цѣла рота начело на германската военна музика по установеното народно маршируване направи шествие прѣзъ главнитѣ улици.

Още на 14 утринъ та хиляденъ народъ на тѣпи почна да стига къмъ площада прѣдъ казармата, дѣто бѣ оповѣстено, че ще се извърши парада. Вѣжко врѣме площада почернѣ отъ народъ. За стичането на тоя хиляденъ народъ спомогна и чудно хубавото врѣме, което не се различаваше никакъ отъ майски день, макаръ къмъ утринъ та врѣмето заплашваше да завали съки моментъ, тѣй като небето бѣ увиснало отъ черни и грозни облаци. Не напрасно тукашнитѣ германски войници, които не сж видѣли още зима, казватъ: Gott mit uns (Богъ съ насъ).

Ткъмо въ 10 часа, съгласно програмата, се почна молебена. На послѣдния присѣствуваха всички германски и български офицери, прѣставителитѣ на Германия и Австрия, началниците на всички въроизповѣдни общини, варненскитѣ „Айлаифъ“ отъ всички народности и почти цѣлия градъ. Патерътъ извърши богослужението по установения германски религиозенъ обичай. Непосредствено слѣдъ свършване богослужението почна се приготвянето на присѣствуещитѣ войскови ча-

сти за парада. Обаче прѣзъ туй врѣме германски хидроплати почнаха да летятъ надъ многолюдния народъ, пушайки специални бомбени ракети съ разни бои. Ефектътъ бѣ билъ феериченъ, ако тия ракети се пушнаха нощемъ!

Къмъ 11 часа сички войскови ясти: германски и български бѣха построени въ параденъ строй.

Гледката бѣ величествена и трогателна! мжно може да се опише тая гледка или прѣдаде съ кистъта. За нея може да си състави понятие само тоя, който лично я проживѣ.

Въ 11 часа симпатичния на варненци комендантъ на германскитѣ въ града войски съ мила усмивка и съ дикция, свойствена на жилавата германска раса, прѣдъ построенитѣ вече германски войскови части произнесе слѣдната рѣчь:

Другари,

Миналата година, когато ние прѣкарвахме рождения день на Кайзера въ Русия, кой отъ насъ би си помислилъ, че ний ще празнуваме тази година сжщия този празникъ още по-далечъ отъ родината и то на брѣговетѣ на Черно-море всрѣдъ нашитѣ любезни Български другари. Колко е изобиленъ този периодъ врѣме съ исторически събития!

Нашия полкъ, да си го кажемъ безъ прѣувеличение, удържа вѣрно клѣтвата, що ние подновихме миналата година прѣдъ нашия Кайзеръ, и съ това полка прибави още нѣкои красиви лаври къмъ сто годишната си история.

Полка е билъ едно силно орждие въ рѣцѣтъ на своя вишъ военно-началникъ, ще трѣбва и за вѣ бждаще да остане сжщото.

Другари! Ние можемъ да се гордѣмъ съ Кайзера; той е наистина отъ сърдце единъ войникъ — Кайзеръ, на когато първата и послѣдна мисль сж неговата армия и флота.

Азъ ще ви припомня пакъ ония знаменити думи, които Негово Величество отпрати къмъ насъ още въ 1888 год., когато той се покачи на прѣстола:

„Да бждемъ заедно азъ и армията; да останемъ за вѣ бждаще въ нераздѣлно съгласие било, по Божя воля, въ миръ или война“.

И наистини това, което ни обѣща тогава Кайзера той устоя на думата си. За това ще трѣбва и ние да отговоримъ на вѣрността съ вѣрностъ, и както миналата година нашитѣ млади другари съ пѣсента: „Германия, Германия въ рху всичко“ се впуша въ атака и мрѣха, така ще трѣбва и ние да побѣдимъ или да паднемъ. Да подновимъ прочее обѣщанието за неизмѣнна вѣрностъ до гробъ, като извикаме едногласно старо-пруското:

Негово Величество нашия най-вишъ военно-началникъ:

УРА!!

Парадътъ се командува отъ самия тоя командиръ на германскитѣ войски. Дефилирането стана парадно въ разгнать стрѣй. Земаха участие сички германски войски и по извѣстна частъ отъ нашитѣ и то отъ сички видове оржжия включително и славното машино училище. Сички участвуи войски минаха отлично.

Мила бѣше сцената! Думитѣ сж слаби, за да изразятъ туй богатство отъ възторгъ и радостъ, който ясно сияеше въ лицето на сички варненци отъ съвмѣстното дефилиране на старата пруска армия и славнитѣ български храбърци, тия двѣ побѣдоносни армии; тоя блокъ отъ желѣзо и стомана, които днесъ се сражаватъ рамо до рамо въ тази обща борба за общи интереси и които изнесоха величави и славни побѣди...! като се съпостави сичко туй и безъ сѣкаква прѣдпосилка и като се тегли логична консеквенция, ще се доде до правилното заключение, че туй съвмѣстно отпразнуване рождения день на най-величавата наронована глава ще закрѣпи за лишень пѣтъ неразривнитѣ съюзнишки врѣзки между мощния германецъ и воинствения българинъ. Бихме изнесли нѣкои малки епизоди отъ туй тържественото отпразнуване рождения день на Кайзеръ Вилхелма, на когато човѣколюбивитѣ и трогателни молби и желания до Русия, Англия и Франция да се избѣгне най-голѣмото човѣшко нещастие, не бѣха чути, само да се измѣрятъ чувствата и впечатлѣнията, които почъртаватъ неизказаното му значение.

Ала ние ще се ограничимъ само да релевираме, че всичко това упражни грамадно влияние върху обикновено тѣй студения и мжно ентусиазируещъ се отъ какво да е нѣщо българинъ. На внимателния наблюдател стана явно, че въпрѣки географичнитѣ разстояния и какви да е други врѣзки днесъ Германия стана до насъ по-близка отколкото седѣше Русия, едно поради освобождението ни, даване политичното ни сжществуване, а друго че сме съ нея, Русия, тѣй близки и по кръвъ и по религия, и по езикъ, и по произходъ... Кой знае, може би, всичко туй произлиза, че германцитѣ и българитѣ иматъ нѣщо общо, което е неуловимо, което тѣй скоро ги сближи и което направи нашитѣ и германски войници взаимно да си живѣятъ тѣй добръ и да се разиратъ, макаръ да не си разбиратъ езицитѣ.

Къмъ 12 часа парадътъ се свърши и многобройния народъ почна да си разотива прѣдоволень отъ впечатлѣнията, които той изнесе.

Трѣбва да се подчертае, че рѣчьта отъ началото на молебена до свършъка на парада бѣ образцовъ, благодарение на туй, че бѣ туренъ специаленъ кордонъ отъ германски войници за пазене реда и порядѣка.

Тукашеното кинематографическо сдружение начело съ г. Петкова направи нѣколко кинематографни снимки, а фотографъ г. Жейновъ сѣ по отдѣлно разнитѣ войскови части.

А. Beitscheff.

Die Geburtstagfeier Kaiser Wilhelms II. IN VARNA.

Nach der feierlichen Begabung des Kaisers Wilhelm II. mit dem bulgarischen Zaren Ferdinand in Nisch, die für das ganze bulgarische Volk von grösstem moralischen und politischen Wert gewesen ist, hat das Volk den Geburtstag des deutschen Kaisers benützt, um seine aufrichtigen Gefühle zu beweisen. Die Feier zu dieser Gelegenheit ist in Varna tadellos gelungen, da ein jeder die grosse Bedeutung dieses Tages verstand und wusste, dass man den Geburtstag des grössten Mannes unserer Zeit, der mit seinen glorreichen Siegen die Welt erstaunt hat, feierte. Dieser Tag war der 27. Januar, der in besonders feierlicher Weise gefeiert werden sollte.

Schon am 26. Januar fingen die Feierlichkeiten an; die Behörden- und Privathäuser waren mit allen Bundes-Fahnen beflaggt. Um 7 Uhr abends marschierte eine deutsche Kompanie mit der Musikkapelle an der Spitze, durch die Stadt in einem imposanten Fackelzuge. Dieser Zug ging vom französischen Mädchenpensionat aus, marschierte durch die Hauptstrassen unserer Stadt und endete vor dem Stabe der deutschen Truppen.

Am 27. Januar, dem Geburtstage Sr. M. Kaiser Wilhelms II., hatte die ganze Stadt ein feierliches Aussehen, da das Bürgeramt am Vorabende angeordnet hatte, dass alle Läden und Schulen geschlossen und geschmückt werden sollten.

Um 7 Uhr früh zog eine deutsche Kompanie mit der Musikkapelle durch die Stadt. Im Volke bemerkte man eine grosse Bewegung, in dichten Massen strömten alle zu dem Platze vor den Kasernen, wo eine Parade stattfinden sollte. Obwohl das Wetter in der Frühe neblig war, wurde es immer klarer, sodass es zur Zeit der Parade einem schönen Maitage ähnlich war. Die in unserer Stadt anwesenden deutschen Soldaten, die hier noch keinen Winter gesehen haben, sahen dass es ihnen vergönnt war, diesen wichtigen Tag bei herrlichem Wetter zu feiern und sagten: Gott ist mit uns.

Punkt 10 Uhr, laut des festgesetzten Programms fing der Gottesdienst an. Es wohnten bei, alle deutschen und bulgarischen Offiziere, die Vertreter Deutschlands und Oesterreichs die Vertreter aller Kultusgemeinden und fast die ganze Varnaer Bevölkerung.

Der Gottesdienst wurde vom deutschen Feldgeistlichen abgehalten. Nachdem wurden die Truppen zur Parade aufgestellt. Während dieser Zeit überflogen Wasser-Flugzeuge das Parafeld und warfen farbige Raketen und Blumensträusse mit den bulgarischen Dreifarben herab.

Um 11 Uhr waren alle deutschen und bulgarischen Truppen zur Parade bereit. Die Ansicht des Ganzen war herr-

lich und rührend und kann nur schwer geschildert werden, es kann sie sich nur der vorstellen, der sie mit erlebt hat.

Der sympathische Kommandeur hielt an die deutschen Soldaten, mit ausgezeichneter Redekunst, eine patriotische Ansprache, die wir wie folgend wiedergeben.

„Kameraden!

Voriges Jahr, als wir den Geburtstag unseres Kaisers in Russland feierten, wer hätte damals von uns gedacht, dass wir dieses Jahr denselben Tag noch weiter von der Heimat entfernt und zwar am Ufer des schwarzen Meeres, inmitten unserer freundlichen bulgarischen Kameraden, gefeiert hätten?

Wie ist die heutige Zeit voll von geschichtlichen Ereignissen!

Unser Regiment, dass können wir ohne Uebertreibung sagen, hat treu seinen Schwur gehalten, den wir im vorigen Jahre unserm Kaiser geschworen haben und deshalb schöne Lorbeerkränze seiner hundertjährigen Geschichte beifügt.

Unser Regiment ist eine mächtige Waffe in den Händen unserer Heeresleitung gewesen, dasselbe muss es auch noch weiter sein.

Kameraden, wir können auf unseren Kaiser stolz sein, er ist wtrklich von Herzen ein Soldat — Kaiser, wessen erste und letzte Gedanken für sein Heer und seine Flotte sind. Ich will euch wieder erinnern an die Worte, die Sr. Majestät im Jahre 1888 bei seiner Thronbesteigung sagte:

„Wir wollen einig sein, ich und die Armee; wir wollen in eine unzertrennliche Einigkeit bleiben, nach Gottes Wille, im Frieden und im Kriege.“

Und tatsächlich, was uns der Kaiser versprochen hat, hat er gehalten. Deshalb müssen auch wir Treue mit Treue bezahlen und wie unsere junge Kameraden voriges Jahr taten, mit dem Liede: „Deutschland, Deutschland über alles“ in den Kampf eintreten, entweder siegen oder fallen. Also, halten wir unser Versprechen für eine unerschütterliche Treue bis zum Grabe, indem wir Sr. Majestät unserem obersten Kriegsherrn, das altpreussische einstimmige „Hurrah“ rufen.

Die Parade wurde vom Kommandeur der deutschen Truppen geführt. Das Defilieren wurde in bester Ordnung ausgeführt. Es nahmen alle deutschen Truppen und je eine Abteilung der bulgarischen Truppen einschliesslich der Maschinenschule, an der Parade teil.

Worte können die Begeisterung nicht beschreiben, den der Vorbeimarsch der siegreichen preussischen Soldaten in brüderlicher Einheit mit den siegreichen bulgarischen Kameraden, hervorrief. Diese Einheit ist wie ein Block aus Stahl und Eisen, der Schulter an Schulter für ein gemeinsames Ziel kämpft und bis jetzt schon zahlreiche

Siege errang. Diese Begebenheit ist ein neuer Beweis dafür, dass der mächtige Deutsche, u. der kriegerische Bulgare in einem unauf löslichen, treuen und aufrichtigen Bunde zusammenstehen.

Wir müssen gestehen, dass das Ganze einen ausserordentlichen Eindruck auf die Bevölkerung gemacht hat, obwohl das Schönste und Erhabenste, sonst das kalte und unempfindliche Gemüt des Bulgaren gleichgültig lässt. Ein geschickter Beobachter hätte gesehen, dass, obwohl eine grosse Entfernung das deutsche Volk vom bulgarischen scheidet, in beiden etwas Unbegreifliches ist, das sie mit einander verbindet und das deutsche Volk näher als das russische stellt, obwohl letzteres in Rasse, Sprache, Religion und Sitte dem bulgarischen Volk sehr verwandt ist. Die Uebereinstimmung der deutschen und bulgarischen Soldaten ist wirklich staunend, trotzdem sie sich wegen des grossen Sprachunterschiedes etwas schwer verständigen.

Um 12 Uhr war die Parade zu Ende und das Volk verliess mit den besten Eindrücken, die nie aus ihrem Gedächtnis schwinden werden.

Es ist bemerkenswert, dass die Ordnung bei der Parade tadellos war: es sorgte dafür ein von deutschen Soldaten gestelltes Absperrungskommando.

Die hiesige Kinogesellschaft H. Petkoff machte manche Kinaufnahme, der Militärphotograph Z. Geynoff photographirte die verschiedenen Heeresabteilungen.

Какъ стана капитулацията на Черна-гора.

Предложенията за предаването на Цетина съдържаха един параграфъ, въ който черногорският делегатъ проси хва бързи прѣговори за миръ и че въ три дена въ извъншнѣ мѣстности, черногорскиятъ войски щѣли да предадатъ оржията си и офицеритъ щѣли да запазватъ са блитъ. Границитъ щѣли да бѣдтъ пазени отъ специална полиция снабдена съ легитимационни карти; тя щѣше да има право да бѣде въоръжена съ револверъ.

Австро унгарскиятъ войски щѣли да иматъ правото да прѣминаватъ на черногорската територия и да я използватъ за военни операции. Черногорското правителство въ такъв случай общава на австро унгарскиятъ войски всички всевъзможни помощи, като доставката на материали, дърво, вода и транспортни срѣства. Черногорското правителство отстъпва на австро-унгарскиятъ войски всички пристанища, жѣлѣзници, които ще бѣждатъ запазени до края на войната. Въ случай, че въ страната има крѣпости, които австро-унгарскиятъ войски да не сж прѣвзели, тия послѣдни иматъ право да поискатъ тѣхното предаване и да ги окупиратъ. Всички австро унгарски и германски военноплѣнници ще бѣждатъ освободени на 12 януари т. г., а черногорскиятъ военноплѣнници ще бѣждатъ освободени накрая на войната.

Черногорскиятъ войници, които ще сж били плѣнени слѣдъ прѣустановяването на военнитъ дѣйствия на 4 ян. 8½ ч. прѣдъ обѣдъ, ще бѣждатъ освободени и изпратени по домоветъ си. Управлението на Ч. Гора ще остане въ рѣдѣтъ на черногорскиятъ власти.

Протокола е билъ подписанъ отъ упълномощенитъ отъ двѣтъ страни делегати, фелдмар-

шалъ фонъ Хюферъ, майоръ Шапио, генералъ Бичиръ и майоръ Лонпаръ.

Съдържанието на тоя протоколъ се счита въ сила, въ прѣлки отсъствието на черногорския кралъ Никита: тѣй като черногорската конституция опълномощава министерството съ пълното държавно управление въ случай че краля и прѣстопреемника отсъствуватъ.

Това военно споразумѣние не се нуждае отъ никакво потвърждение и то е задължително, както всѣки държавенъ контрактъ. Освѣнъ това, кралъ Никита е отправилъ на 31 XII. едно саморочно писмо и една телеграма до императора Францъ Иосифъ, съ които просихме за миръ, а пѣкъ послѣ на 5 ян. — избѣга отъ Черна-Гора.

Единъ български дипломатъ, който добръ познава отъ близо краля Никита е казалъ, че съ капитулацията, краля Никита искалъ да привлече къмъ себе си, благосклонността на Австро-Унгария. Колкото пѣкъ за неговото бѣгство, сигурно краля се е рѣшилъ, за да не причини неприятенъ животъ на зетя си, както и на двѣтъ си дѣщери женени за руски князе. Доказа се, че Кралъ Никита щомъ се разпространи извѣстията за капитулацията на Черна-Гора е билъ обсебанъ съ заплашителни телеграми отъ прѣстопреемника Данило и Русия, като му се изтъкваше безизходното положение, въ което италианския кралъ бѣ поставенъ.

ТЕЛЕГРАМИ

Източень фронтъ.

БЕРЛИНЪ, 15 ян. Отъ двѣтъ страни на Видси, южно отъ Дюнабургъ и между Стохольмъ и Щиръ станаха частични малки сражения при които взехме нѣколко плѣнника и прѣвзехме военни материали.

Западенъ фронтъ

БЕРЛИНЪ 15 ян. Германска главна квартира Французитъ прѣдприеха атаки съ ржчни гранати по фронта при Нювилъ, но бѣха отблъснати съ голѣми загуби. Взетата плячка на 13 т. г. възлиза на 4 къртеяници и 2 минохвъргачи. При височината Квота 286, северозападно отъ Ла-Шаладъ, нашитъ войски прѣвзеха слѣдъ едно жестоко сражение неприятелски окопи. Отъ 10 октомври насамъ ние загубихме по западния фронтъ всичко 16 аероплана, когато нашитъ неприятели по сжщия фронтъ и въ сжщото време загубиха не по малко отъ 63 аероплана.

ВИЕНА, 15 ян. По балканския фронтъ нѣма нищо за отбѣлзване.

Изъ Италианския печатъ.

РИМЪ 15 ян. В. „Идеи Национале“ открива, че когато австро-германскиятъ войски бѣха стигнали до Призренъ, между Черна-Гора и Австрия се водѣха прѣговори за единъ сепаративенъ миръ съ цѣлтъ да си спестятъ силите. Срѣбския прѣстопреемникъ Александъръ, срѣбския генералъ Путникъ и министъръ прѣдседателя Пашичъ

прѣговаряха въ Цетина въ присуствието на разни черногорски министри съ прѣдставителитъ на Австро-Унгария бившия министъръ баронъ Гизелъ, военния аташе баронъ Нюекъ и плацъ-команданта на Катара. Италианското правителство е било нѣколко пѣти запитано дали иска да се освободи отъ разнитъ обвинения, които му се отправятъ за грѣшките въ Балканския Ц-овъ. До сега много се е говорило, и стига; отъ сега нататкъ трѣбва да се почне да се дѣйствува. Съгласението, като че ли е сигурно, че Господъ му е прѣд-назначила побѣдата въ края не мисли, че ако то не се дѣйства и взѣми мѣрки, побѣдата ще остане много далече.

в. „Джорнале д'Италия“ напада остро Русия като казва, че тя носи най-голѣмата отговорност за катастрофата въ балканитъ.

Никаква вина не може да се хвърле надъ малкиятъ балкански държави, тѣй като тѣ сж слушали съвѣтитъ на големия изкошитель, когато сж били изоставени отъ цѣлото съглашение. Сжщия вѣстникъ казва, че Италия прѣдвиздаше катастрофата и даже бѣше привлѣкла вниманието на съюзницитъ си, но никой не иска да слуша нейнитъ съвѣти.

Въ телеграмитъ си вѣстника публикува извѣстията, че италианскиятъ войски изпразниха Дурацо, всѣдствие съвѣта на Есадъ-Паша. Въ г. Валона италианцитъ на всѣка цѣна искатъ да се защищаватъ.

В. „Газета Официале“ въ днешния си брой публикува кралския указъ съ който италианския губернаторъ въ Валона се назначава, като главнокомандующъ на всичкитъ сили по земя и море въ Албания.

ПОЖЕРТВОВАНИЯ

за Червенъ кръстъ, Варн. клонъ.

Българското Д-во Червенъ Кръстъ, Варненски клонъ, изказва благодарностъ на слѣдующитъ Госпожи, Госпожици и Господа, за щедритъ имъ пожертвования за раненитъ и болни войници, дадени направо въ дружествѣната канцелария и чрезъ дамскитъ участкови комитети. Сжщо и на всички Госпожи и Госпожици съставляващи дамскитъ участкови комитети, които при тѣжки климатически условия не пожелали трудъ и спокойствие да обиколятъ къщата на своитъ участъци и бѣждатъ ползѣни на благотворителността.

Пожертвования внесени направо въ канцеларията на дружеството безъ покани:

Ковачева 10 л. Екмекчиянъ 2 л. Н. Шопова 1 риза Вакъфчиева 2 ризи; Свещеникъ Камбуровъ 10 л. Юр. Георгиевъ 0-50 л.; Бешкова 5 л. Вълканова 5 л. Табакова 1 л. Маборъ Николай 5 л. Юркова 10 л. Кенковъ 10 л. Чобанова 3 л. Кротевъ 1 л. Михайлова 1 л. Василева 1 л. Ермолинска 2 л. С. Николова 2 л. М. Краева 1 л. С. Копчева 0-80 л.; А. Поповъ 0-50 л. И. Михайловъ 0-50 л. Ц. Николовъ 1 л. М. Петрова 1 л. Р. Богдановъ 1 л. Вичева 2 л. Аведисиянъ 2 л. Д. Димитрова 2 кърпи за лице. Р. Ангелова 2 л. Е. Митева 2 л. Н. Карлакинъ 1 л. А. Маринова 5 л. Георгиева 1 л. Г. Лазарова 1 л. Д. Жекова 1 л. Тарготианъ 1 л. Балтаванъ 1 л. Н. Шойлековъ 6 л. Р. Славчевъ 2 л. Б. Червенска 5 л. Стамбова 1 риза и 1 фланела. М. Каранейчева 1 кърпа за лице. М. Георгиева 5 л. Д-ръ Алексиева 30 л. М. Маринова 1 ч. чорапи. М. Асланова 1 л. П. Караджова 1 кърпа за лице. Наргариянъ 5 л. Пѣйчева 2 калфа за възглавници Г. Янговска 5 л. П. Юрковъ 1 л. С. Самариянъ 2 л.

Deutsche offizielle Nachrichten.

(Durch die Funkentelegraphenstation in Frangha.)

Berlin, den 29. Jan. 1916.

Grosses Hauptquartier:
Westlicher Kriegsschauplatz:

In dem Frontabschnitt von Neuville wurden Handgranatenangriffe der Franzosen unter grossen Verlusten für sie abgeschlagen. Die Beute vom 26. Januar erhöht sich um 4 Maschinengewehre und zwei Schleudermaschinen. Bei der Höhe 285, nordöstlich von La Chalade, besetzten unsere Truppen nach Kampf einen vom Feinde gesprengten Trichter. Seit dem 10. Oktober gingen an der Westfront an deutschen Flugzeugen im ganzen 16 verloren, während unsere Gegner im Westen im gleichen Zeitabschnitt 63 verloren.

Berlin, den 29. Januar 1916.

Oestlicher Kriegsschauplatz:

Beiderseits von Widsi, südlich von Dünaburg, und zwischen Stochol und Stir fanden kleinere Gefechte statt, bei denen wir Gefangene machten und Material erbeuteten.

Wien, den 29. Januar 1916.

Balkan-Kriegsschauplatz:

Nichts Neues.

Wien, den 29. Januar 1916.

Die Bedingungen über die Uebergabe Cetinjes enthalten einen Schlussparagrafen, worin die montenegrinischen Delegierten um möglichst baldige Aufnahme der Friedensverhandlungen bitten, laut Vertrag werden die Montenegriner alle Waffen an besonders bestimmten Orten binnen 3 Tagen niederlegen, die Offiziere behalten den Degen, Grenzwachen und Polizeiorgane erhalten Legitimationskarten, die das Tragen von Revolvern gestatten. Die österreichisch-ungarischen Truppen sind ermächtigt das montenegrinische Territorium bis zum Friedensschluss für militärische Operationen zu benutzen. Die Montenegrinische Regierung verspricht den österreichisch-ungarischen Truppen jede mögliche Unterstützung, insbesondere Beschaffung von Unterkunft, Holz, Wasser und Transportmitteln.

Die Montenegrinische Regierung erklärt alle Häfen, Eisenbahnen und Befestigungen bereits in Händen

der österreichisch-ungarischen Truppen, die sie bis zum Friedensschluss behalten. Falls weitere Befestigungen im Lande seien, haben die österreichisch-ungarischen Truppen das Recht der Besetzung. Alle österreichisch-ungarischen und deutschen Kriegsgefangenen werden am 25. Januar freigelassen, die montenegrinischen Kriegsgefangenen bei Friedensschluss. Die Montenegriner, die nach Einstellung der Feindseligkeiten am 17. Januar, Vormittags 8 Uhr 30 gefangen wurden, kehren sofort in die Heimat zurück. Die Verwaltung Montenegros bleibt in Händen der montenegrinischen Behörden.

Das Protokoll ist von den beiderseitigen bevollmächtigten Delegierten unterzeichnet, dem Feldmarschall-Lieutenant von Hoefer, Major Schappio, General Bicir, Major Lompar; der Vertrag ist gültig trotz der Abwesenheit des Königs Nikolaus, die montenegrinische Konstitution bevollmächtigt in Abwesenheit des Königs den Thronfolger, in dessen Abwesenheit das Ministerium, das volle Regierungsgewalt innehat. Dieser Kriegsvertrag bedarf keiner Bestätigung von irgend einer Seite, er ist ebenso verpflichtend, wie jeder andere Staatsvertrag. Ausserdem richtete König Nikolaus am 13. Januar ein Handschreiben und Telegramm an Kaiser Franz Joseph mit der Bitte um Frieden und flüchtete am 18. aus Montenegro. Ein bulgarischer Diplomat, der den König und Montenegro gut kennt, erklärte, der König suchte durch die Kapitulation sich die Dankbarkeit Oesterreich-Ungarns zu erwerben. Er wollte durch die Flucht seinem Schwiegersohn, dem italienischen König und den beiden anderen Töchtern in Russland kein schweres Leben bereiten. Tatsächlich wurde der König Nikolaus auf die erste Kunde von Friedensverhandlungen hin vom Kronprinzen Danilo und aus Russland und Italien bombardiert, die ihn beschworen, die entsetzliche Lage nicht zu vergessen, in die Italiens König gebracht.

ШУМЕН. ВАКУФСКО И ДЖАМИЙСКО НАСТОЯТЕЛСТВО.

ОБЯВЛЕНИЕ № 504.

гр. Шуменъ 24 декември 1915 год.

Шуменското Вакуфско и Джамийско Настоятелство обявява за знание на интересуващитъ се, че на 25 януари 1916 год. въ 3 часа слѣдъ обѣдъ, въ канцеларията му ще се произведе публиченъ търгъ съ срокъ 3 години единъ дюгенъ подъ № 368, находящи сж въ битъ пазаръ отъ вакуфа „Ахмедъ Чавушъ зейнелъ-Абидинъ“.

Прѣдварителенъ залогъ за правоучастие въ търга е 5% отъ първоначалната оцѣнка.

Тържнитъ книжа могатъ да се прѣглеждатъ всѣки при-сѣственъ денъ въ канцеларията на настоятелството.

ОТЪ НАСТОЯТЕЛСТВОТО.